

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 127
Бања Лука, 5.6.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће Софије Рибих као записничара, у кривичном предмету против оптужених Д. М. и Б. Б., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, адвоката С. Т. из Б. Л., као браниоца оптуженог Д. М. и адвоката З. М. З. М. из Б. Л., као браниоца оптуженог Б. Б., изјављених против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 027 од 25.5.2007. године, у сједници вијећа одржаној 5.6.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимично се уважавају жалбе оптужених Д. М. и Б. Б., те се преиначава рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 027 од 25.5.2007. године, тако што се оптуженим Д. М. и Б. Б. притвор продужава из разлога прописаних одредбом члана 189. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку.

У преосталом дијелу првостепено рјешење остаје неизмјењено.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 027 од 25.5.2007. године, продужен је притвор оптуженим Д. М. и Б. Б., након изрицања пресуде због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, којом им је изречена казна затвора у трајању од по 2 (двје) године. Притвор је продужен из разлога садржаних у одредбама члана 189. став 1. тачке в) и г) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), и по том рјешењу може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже 6 мјесеци након изрицања пресуде.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили адвокат С. Т. из Б. Л., као бранилац оптуженог Д. М. и адвокат З. М. као бранилац оптуженог Б. Б. Жалба не садржи основе побијања рјешења, али из образложења жалбе браниоца оптуженог Д. М. произлази да се рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене кривичног закона, док из

образложења жалбе браниоца оптуженог Б. Б. произлази да се рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а. Приједлог обе жалбе је да се побијано рјешење преиначи, тако што ће се оптуженима укинути притвор и исти пустити на слободу.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, те у вези са стањем списка предмета, а сходном примјеном одредбе члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога:

Када су у образложењу побијаног рјешења дати разлози за притворски основ садржан у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а, онда се не може прихватити као основана тврдња жалбе браниоца оптуженог Б. Б. о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка у облику недостатка разлога у образложењу за одлучне чињенице која је садржана у одредби члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а, само због тога што се жалбом доводи у питање вриједносни значај датих разлога.

Надаље, аргументима жалби уз приговоре чињеничној основи побијаног рјешења није доведена у питање правилност чињеничних утврђења на којима је заснован закључак побијаног рјешења о постојању притворског разлога садржаног у одредби члана 189. став 1. тачка в) ЗКП-а, који се манифестује у опасности понављања кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора од 5 година или тежа казна. Ово из разлога што ранија осуђиваност оптуженог Б. Б. за истоврсно кривично дјело, и чињеница да је оптужени Д. М. четири пута осуђиван за различита кривична дјела, а при томе имајући у виду карактер кривичног дјела за које им је неправоснажном пресудом изречена наведена затворска казна, и по оцјени овог суда представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело. У наведеним чињеницама и околностима остварен је притворски разлог садржан у одредби члана 189. став 1. тачка в) ЗКП-а, па се супротне тврдње жалбе и аргументи наведени у образложењу жалбе у прилог тврдњи којим се негира постојање овог притворског разлога, не могу прихватити као основани.

Насупрот томе основано је жалбама доведена у питање правилност закључка побијаног рјешења о постојању притворског разлога садржаног у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а. Наиме, овај притворски основ је инспириран заштитом сигурности грађана или имовине, а процјена о угрожености сигурности наведених заштићених вриједности се заснива на чињеницама које манифестују начин извршења кривичног дјела, и чињеницама које одражавају тежину посљедице. Оне морају бити таквог карактера да се, објективно посматрано, негативно рефлектују на сигурност грађана или имовине. У конкретном случају, утврђене чињенице, према датим разлозима у образложењу побијаног рјешења, не подржавају закључак побијаног рјешења о угроженој сигурности грађана због начина извршења и тежине посљедице дјела. Разлози садржани у образложењу побијаног рјешења за овај притворски основ, у суштини представљају аргументе који оправдавају притворски основ из тачке в) члана 189. став 1. ЗКП-а, који има за циљ спречавање понављања кривичног дјела.

Из наведених разлога овај суд је, дјелимичним уважавањем жалби бранилаца оптужених, у смислу одредби члана 328. став 3. ЗКП-а, преиначио побијано рјешење, тако што је отклонио притворски основ садржан у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а, па се продужење притвора оптуженим заснива на притворском разлогу садржаном у одредби члана 189. став 1. тачка в) ЗКП-а, док је у преосталом дијелу побијано рјешење је остало неизмјењено.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горана Микеш

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић